

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/87/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013200961
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200961.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: Mgr. O. Y., bytom D., právne zastúpený: JUDr. Ivan Savčák, advokát, so sídlom Partizánska 45, Bardejov, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-32/2013 zo dňa 18. apríla 2013, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/137/2013-55 zo dňa 3. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/137/2013-55 zo dňa 3. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom bolo rozhodnutie č. SLV-PS-PK-32/2013 zo dňa 18. apríla 2013, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu zo dňa 22.01.2013 a potvrdil Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 7 zo dňa 09.01.2013 vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru policajta podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“).

Krajský súd poukázal na ustanovenia § 17 ods. 1, § 48 ods. 3 písm. g/, § 136 písm. d/, § 192 ods. 1 písm. e/, zákona č. 73/1998 Z. z. a uviedol, že platné prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch zákonných podmienok - porušenie služobnej prisahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom a že ďalšie ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj spisového materiálu predloženého súdu pre potreby súdneho prieskumu mal krajský súd za preukázané, že žalobca sa v deň výkonu služby dňa 20.11.2012 dopustil konania odporujúceho ustanoveniu § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. tým, že do výkonu služby nastúpil pod vplyvom alkoholu. Medzi účastníkmi nie je ani sporné, že došlo k požitiu alkoholických nápojov žalobcom dňa 20.11.2012 počas výkonu štátnej služby tak ako to výsledky vykonanej dychovej skúšky preukazujú. Žalobca ničím nevyvrátil pozitívne výsledky, a to opakovanú dychovú skúšku alkoholu počas výkonu štátnej služby. V danom prípade hodnotenie vykonaných dôkazov je vecou správnej úvahy príslušného nadriadeného. Ten posudzuje, či určitá skutočnosť sa má považovať za dokázanú, či vykonané dôkazy postačujú alebo je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, alebo je potrebné si obstarat' ešte iné podklady pre rozhodnutie. Správne uváženie pri ustálení skutkového stavu spočíva v hodnotení dôkazov, pri ktorom správny orgán má právo, ale zároveň aj povinnosť prikloniť sa k jednému z viacerých tvrdení a iné odmietnuť, toto všetko za použitia zásad logického myslenia. Dôkazy vyhodnocuje vždy v týchto intenciách a tak, ako to predpokladá § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd skonštatoval, že konajúci správny orgán dostatočne zistil skutkový stav, riadne a súladne so zákonom a zásadami logického myslenia sa vysporiadal so všetkými predloženými dôkazmi a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Námietky žalobcu uvádzané v žalobe ako i v samotnom rozklade žiadnym spôsobom nemenia nič na tej skutočnosti, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prisahu a služobné povinnosti a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. S týmto záverom, jeho odôvodnením a argumentáciou sa krajský súd plne stotožnil.

Pokiaľ ide o zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy, to treba vidieť v tom, že žalobca nebol čestným, statočným a disciplinovaným príslušníkom policajného zboru, keď napriek oboznámeniu sa so sprísnenými opatreniami v súvislosti s požívaním alkoholu (nulová tolerancia) bolo dňa 20.11.2012 nad akúkoľvek rozumovú pochybnosť zistené, že tento vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholických nápojov.

Zvlášť hrubé porušenie služobných povinností spočívalo v tom, že žalobca riadne nevykonával štátnu službu, keď si počas nej svedomito neplnil úlohy na úseku svojho služobného zaradenia. Nedodrжал ani služobnú disciplínu a svojim konaním porušil § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z., čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ zákona č. 73/1998 Z. z. a to aj napriek tomu, že v zmysle časti I bod 3 rozkazom Ministra vnútra SR č. 2/2002, v znení rozkazu Ministra vnútra SR č. 63/2003 bol oboznámený s tým, že sa za porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom považuje, ak sa u príslušníka Policajného zboru (ďalej len „príslušník PZ“) pri nástupe do výkonu služby alebo počas výkonu zistí, že je pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok.

Žalobca bol rovnako oboznámený s tým, že policajt okrem iného poruší služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ak vykonáva štátnu službu pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok.

Krajský súd považoval za osvedčenú a splnenú aj druhú zákonnú podmienku a to, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa názoru krajského súdu neobstoí námiетка žalobcu o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok na prepustenie príslušníka PZ. Naopak zo zadováženého spisového materiálu je dostatočne zistené, že žalobca sa protiprávneho konania zakladajúceho dôvod prepustenia dopustil, čo mu bolo preukázané dôkazmi obstaranými predpísaným zákonným spôsobom (§ 238). Žalobca ani nepredložil žiaden dôkaz podľa § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. v konaní o jeho prepustení, ani v podanom rozklade, či v žalobe, ktorými by spochybnil objektívne zistený skutkový stav veci a vyvrátil dôvody, na základe ktorých bol v jeho prípade aplikovaný inštitút prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998

Z. z.

Zároveň krajský súd mal za to, že obidve napadnuté rozhodnutia spĺňajú všetky formálne náležitosti rozhodnutia, ktoré vyžaduje zákon, pričom nevykazujú žiadne vady, ktoré by mohli zakladať dôvody ich zrušenia. Zdôvodnenie záveru o dôvodoch prepustenia je postačujúce, čo do zrozumiteľnosti a dostatku dôvodov. Rovnako považoval za postačujúce aj zdôvodnenie nevyhovenia rozkladu.

Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný iným spôsobom pristupoval k potrestaniu žalobcu proti ďalším príslušníkom PZ, ktorí sa mali v uvedený deň dopustiť podobného protiprávneho konania, resp. pochybenia, ktorých však žalobca v žalobe nijako nekonkretizoval, i v súvislosti s touto námietkou krajský súd súhlasil s argumentáciou žalovaného, že ďalšie zotrvanie žalobcu ako príslušníka PZ v polícii, nie je v záujme štátnej služby. Každý prípad je povinný správny orgán posudzovať individuálne a hodnotiť podľa všetkých jednotlivých skutkových okolností.

II.

Vo včas podanom odvolaní sa žalobca domáhal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, zároveň sa domáhal náhrady trov odvolacieho konania. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne, nakoľko súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, neposúdil všetky relevantné skutočnosti a tým dospel k nesprávnym právnym záverom. Žalobca nesúhlasí s názorom krajského súdu, že žalovaný dodržal 60 dňovú zákonnú lehotu na vydanie predmetného rozhodnutia, a to z toho dôvodu, že je preukázateľné, že o rozklade žalobcu nebolo príslušným orgánom rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote. Krajský súd sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že v dotknutom čase dňa 20.11.2012 boli v tom istom čase a na tom istom mieste aj ďalší príslušníci PZ pod vplyvom alkoholických látok a nakoľko žalovaný v identických prípadoch rozhodol rozdielne, považuje postup žalovaného za diskriminačný.

Prvostupňový súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal ani so skutočnosťou, že ak by žalobca porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a to takým spôsobom, že by ponechanie žalobcu v služobnom pomere pracovníka PZ bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby tak, ako to uvádza žalovaný, tak by žalobca nebol ponechaný v štátnej službe odo dňa 20.11.2012 až do dňa doručenia rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru, t.j. dňa 11.01.2013.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 30.04.2015 uviedol, že prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu č. k. 5S/137/2013-55 zo dňa 03.03.2015 potvrdil ako vecne správny.

Žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne relevantné nové skutočnosti, preto sa žalovaný pridrižiava svojho písomného stanoviska zo dňa 05.11.2013. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície, občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

Podľa § 48 ods. 3 písm. g/ zákona č. 73/1998 Z. z. je policajt povinný v štátnej službe a aj mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Podľa § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, požívatinu a liečivá, ktoré obsahujú alkohol a iné návykové látky, na miestach výkonu štátnej služby a to v dobe výkonu štátnej služby ani mimo týchto miest, nenastupovať pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby a dodržiavať ustanovený zákaz fajčenia na miestach, kde sa vykonáva štátna služba, ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, minister môže povoliť používanie alkoholu,

požívatín a liečiv obsahujúcich alkohol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa policajt prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 235 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. konanie je začaté dňom, keď je podanie doručené oprávnenému orgánu.

Podľa § 242 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z., oprávnený orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie; ak tak neurobí, je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 30 dní odo dňa podania odvolania, predložiť odvolanie spolu so svojím stanoviskom a spisovým materiálom odvolaciemu orgánu na rozhodnutie.

Podľa § 243 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., odvolací orgán je povinný rozhodnúť o odvolaní bezodkladne, spravidla do 60 dní odo dňa podania odvolania, a to po predchádzajúcom prerokovaní v poradnej komisii, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak nemôže odvolací orgán rozhodnúť o odvolaní do 60 dní odo dňa podania odvolania, je povinný o tom policajta písomne vyrozumieť.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 20.11.2012 pri výkone operatívnej kontroly v rekreačnom zariadení Relax hotel Avena v Liptovskom Jáne počas školenia príslušníkov PZ, za účelom overenia telefonického oznámenia, bol žalobca podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom. Uvedené osvedčuje písomný materiál sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR č. p.: SKIS KO-SKVSS-K-272-13/2012, ktorého obsahom je i úradný záznam pracovníkov tohto útvaru z vykonanej operatívnej kontroly zo dňa 20.11.2012, v ktorom úradnom zázname je popísaný priebeh a výsledky vykonanej kontroly za účelom zistenia prítomnosti alkoholu v dychu kontrolovaných osôb i samotný záznam č. p.: SKIS-KO-SKVSS-K-272-30/2012 zo dňa 17.12.2012.

Žalobca počas výkonu služby v rekreačnom zariadení Relax hotel AVENA v Liptovskom Jáne, t.j. počas školenia školiteľov pre policajtov v rámci vzdelávania príslušníkov PZ, bol podrobený pracovníkmi odboru sťažností a kontroly výkonu štátnej služby Úradu kontroly, sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR, dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov a v čase o 11:15 hod. Bolo u neho zistené 0,30 mg/l - v prepočte 0,63 promile alkoholu v dychu a opakovanou skúškou v čase o 12:01 hod. 0,22 mg/l - v prepočte 0,46 promile. Dychová skúška sa uskutočnila pomocou analyzátoru dychu Alco-sensor IV CM (výrobné číslo 075390 s dobou platnosti do 29.03.2013). Ďalej bolo zaistené aj odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/17700 zo dňa 14.12.2012, v ktorom je uvedené, že spätným prepočtom bola stanovená spätná koncentrácia etanolu v krvi na hodnotu 1,07g/kg, ktorá zodpovedá času o 9:00 hod. dňa 20.11.2012.

Žalobca počas personálneho konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyvrátil závery dychovej skúšky a závery vykonanej kontroly. Na základe takto osvedčeného skutkového stavu dňa 09.01.2013 Minister vnútra Slovenskej republiky vydal Personálny rozkaz č. 7, ktorým podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustil žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ v stálej štátnej službe vo funkcii referent Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Prešove, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Personálne rozhodnutie bolo vopred prerokované v Rade OZP Útvarov ministerstva a policajného zboru OZP SR podľa § 225 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. Personálny rozkaz je odôvodnený porušením služobných povinností a služobnej prísahy žalobcom dňa 20.11.2012 s tým, že tento vykonával službu pod vplyvom alkoholických nápojov, čo bolo preukázané aj výsledkami opakovanej dychovej skúšky na zistenie alkoholu. Uvedený skutkový stav bol šetrený nadriadeným menovaného.

Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov ako dôkazy v zmysle § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. využilo výsledky šetrenia, najmä materiál Sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR č. p.: SKIS-KO-SKVSS-K-272-13/2012. Obsahom spisu je aj úradný záznam pracovníkov útvaru mjr. Mgr. O.C., mjr. Mgr. C. L. a mjr. JUDr. X. M. z vykonanej operatívnej kontroly dňa 20.11.2012 a príslušné výstupy o vykonaní dychových skúšok zo dňa 20.11.2012 jednoznačne osvedčujúce konanie žalobcu. Súčasťou administratívneho spisu je i záznam o preškolení žalobcu s rozkazom MV SR č. 2/2002, v znení rozkazu MV SR č. 63/2003 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s požívaním alkoholu alebo iných návykových látok, s Nariadením Ministra vnútra č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ.

Zo spisu ďalej vyplýva, že nariadený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru žalobcu upovedomil písomnosťou č. p.: PPZ-HCP-PO1-476-001/2012 zo dňa 26.11.2012. K uvedenému sa žalobca vyjadril, avšak ničím nebolo spochybnené, že alkoholické nápoje požil.

Na podaný rozklad, ktorého dôvody sú prakticky totožné so žalobnými námietkami, rozhodol žalovaný dňa 18.04.2013 rozhodnutím č. p.: SLV-PS-PK-32/2013 tak, že rozklad ako nedôvodný zamietol a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd v danej veci rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/137/2013-55 zo dňa 03.03.2015, ktorým krajský súd žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po oboznámení sa s obsahom súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu.

Policajt je povinný plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a ďalšími právnymi predpismi, ako aj úlohy, uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu a plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných predpisov. Počas výkonu služby sa má príslušník PZ správať v zmysle zákonných ustanovení a interných predpisov PZ. Žalobca bol oboznámený s rozkazom MV SR č. 2/2002 v znení rozkazu MV SR č. 63/2003 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s požívaním alkoholu alebo iných návykových látok, s Nariadením Ministra vnútra č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ. Napriek bolo v konaní preukázané, že žalobca konal v rozpore s uvedenými predpismi, požil alkoholické nápoje a dopustil sa porušenia svojich služobných povinností podľa § 48 ods. 3 písm. g/, § 136 písm. d/ a § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z.

K odvolacej námietke žalobcu, že bol oproti iným osobám, ktoré sa v tom čase podrobili dychovej skúške diskriminovaný, odvolací súd uvádza, že v danom prípade nemôže posudzovať správne konanie pred správnym orgánom iných subjektov, pretože predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní je len žalobcova vec, a teda odvolací súd ako aj súd prvého stupňa sa zaoberali tým, či bolo v prípade žalobcu rozhodnuté v súlade so zákonom a či žalobca nebol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch.

K námietke žalobcu, že bol ponechaný v štátnej službe odo dňa 20.11.2012 až do dňa doručenia rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru, t.j. do dňa 11.01.2013, odvolací súd uvádza, že dňa

20.11.2012 bolo zistené porušenie služobných povinností, ktoré sú dôvodom na začatie správneho konania podľa zákona č. 73/1998 Z.z. voči osobe, ktorá tento zákon, ako aj interné predpisy porušila. Až vydaním rozhodnutia a najmä jeho následným doručením, ktoré si prevzal žalobca dňa 11.01.2013, kedy bol žalobca oboznámený so zisteným skutkovým stavom a svojím konaním v rozpore so zákonom, sa končí služobný pomer medzi žalobcom a žalovaným.

O prepustení policajta z dôvodov uvedených v § 192 odseku 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

K námietke žalobcu, že správne orgány nerozhodovali v zákonných lehotách, odvolací súd uvádza, že prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz č. 7 bol vydaný dňa 09.01.2013 a doručený bol žalobcovi dňa 11.01.2013. Lehota na podanie rozkladu je 15 dní, pričom v zákonom stanovenej lehote podal žalobca rozklad a na poštovú prepravu ho podal dňa 23.01.2013.

V zmysle § 242 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z. predložil správny orgán prvého stupňa rozklad spolu so svojím stanoviskom a spisovým materiálom žalovanému orgánu na rozhodnutie v lehote do 30 dní. Odvolaciemu orgánu bol doručený rozklad žalobcu dňa 21.02.2013 (teda v lehote).

Podľa § 235 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. konanie je začaté dňom, kedy došlo podanie oprávnenému orgánu na rozhodovanie. Z toho vyplýva, že konanie na odvolacom správnom orgáne, ktorý je oprávnený na rozhodovanie o podanom rozklade, sa začalo dňa 21.02.2013. V zmysle ustanovenia § 243 ods. 2 v spojení s § 244 zákona č. 73/1998 Z. z. je zrejmé, že odvolací orgán je povinný o rozklade rozhodnúť spravidla do 60 dní od jeho podania.

Z administratívneho spisu je zrejmé, že rozklad bol predložený správnomu orgánu dňa 21.02.2013 a lehota na vydanie rozhodnutia o podanom rozklade pre druhostupňový správny orgán uplynula dňa 22.4.2013 (pondelok). Rozhodnutie č. SLV-PS-PK-32/2013 bolo vydané dňa 18.04.2013, teda v zákonom stanovenej lehote.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/137/2013-55 zo dňa 03.03.2015 potvrdil ako vecne a právne správny.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.